

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 000959 12 Квлз
Бања Лука, 03.9.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Даниеле Миловановић, Слободана Милашиновића и Сенада Тице, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету осуђеног Д. Л., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из чл. 410. ст. 3. у вези са ст. 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о његовом и браничевом захтјеву за заштиту законитости поднесеном против правноснажне пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву бр. 14 0 К 00959 09 Кжк од 28.11.2011. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.9.2012. године, донио је

П Р Е С У Д У

Захтјев за заштиту законитости одбија се као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Другостепеном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву бр. 14 0 К 00959 09 Кжк од 28.11.2011. године, оптужени Д. Л. оглашен је кривим због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из чл. 410. ст. 3. у вези са ст. 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три мјесеца, изречена му је мјера безбједности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 10 мјесеци и обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Против правноснажне пресуде осуђени и његов бранилац З. М., адвокат из В., поднијели су захтјев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, са приједлогом да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се та пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

У писменом одговору републички тужилац је предложила да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Захтјев полази од тезе да свака повреда процесне норме на штету оптуженог има значење да је повријеђено његово право на одбрану загарантовано међународним актима. У складу са оваквим схватањем права на одбрану износи широку аргументацију којом указује на недостатке у образложењу пресуде, тврдећи да суд није одговорио на спорна питања на која је указао у свом рјешењу о укидању првостепене пресуде, а у прилог томе детаљно подвргавајући критици утврђено чињенично стање. Ревидирајући утврђене чињенице, тврдњом да су погрешне и непотпуне, указује на недостатке изреке пресуде која, по његовом схватању, не садржи правац кретања пјешака чиме је оптуженом онемогућено да се брани. Сви даљи приговори се такође односе на побијање правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања, као што су брзина кретања возила, правац кретања пјешака и слично, уз примједбу да сам ванредни правни лијек због рестриктивности није дјелотворан.

Доследно пратећи своју концепцију захтјев и повреду кривичног закона заснива на побијању правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања. Из тога изводи и погрешну примјену бланкетног прописа чл. 44. ст. 1. Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима.

Овај суд је више пута указивао, што и сада чини, да се чињенично стање у побијаној пресуди мора прихватити као правилно и потпуно. Оно се не може ревидирати и на његовој критици успостављати повреда права на одбрану или повреда кривичног закона, као што то захтјев у овом случају чини. Ради тога наводи који су изнесени у том правцу не могу да подрже тврдње захтјева да су ове повреде учињене.

С друге стране, одређени приговори упућени образложењу пресуде, њеној изреци и оцјени доказа, који су горе изложени, не могу се посматрати у оквиру повреде права на одбрану. Мора се схватити да право на одбрану, које је садржано у принципу „једнакост оружја“ израженом кроз једнак положај странака у процедури суђења, обухвата широк спектар процесних права која оптуженом обезбјеђују једнаке процесне могућности током кривичног поступка. Оно прије свега обухвата, али се на њих не ограничава, слjedeћа права: право на довољно времена и одговарајуће могућности за припремање одбране, право да позива и испитује свједоке, право на ангажовање вјештака, право присуствовања суђењу, право приступа документацији и другим доказима који му могу помоћи у припреми одбране, право на браниоца, те право на присуствовање расправи у жалбеном поступку на којој је присутан тужилац. Повреда ових права, али и других права оптуженог која су у функцији осигурања једнаког процесног положаја странака током суђења, представља посебан облик битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 311. ст. 1. тач. г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), која има за посљедицу укидање пресуде донесене уз ове повреде поступка. Због посебног значаја ових права, која су у основи права на правично суђење гарантованог чланом 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, повреда права на одбрану је једини облик битне повреде одредаба кривичног поступка, прописан цитираном законском одредбом, који представља основ за подношење захтјева за заштиту законитости, као ванредног правног лијека.

Зато се под ову повреду одредаба кривичног поступка не могу подвести повреде поступка које су издвојене у посебне, друге облике битних повреда одредаба кривичног поступка предвиђене одредбама члана 311. став 1. ЗКП РС, које су законом прописане као жалбени основ, али не и као основ за подношење захтјева за заштиту законитости, укључујући и неке од битних повреда одредаба кривичног поступка на које се захтјевом указује, а које се огледају у недостацима изреке и образложења пресуде (садржана у ст. 1. тач. к)) и непоступању по упутствима из укидајућег рјешења (садржана у ставу 2.).

Ради тога оптуженом није повријеђено право на одбрану, нити је на његову штету повријеђен кривични закон, како се то у захтјеву неосновано тврди. Због наведених разлога Врховни суд је и одлучио да захтјев за заштиту законитости одбије у смислу одредбе чл. 355. ЗКП РС, јер није повријеђен Кривични закон на штету осуђеног нити његово право на одбрану из чл. 311. ст.1. тач. г) ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић